

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/107/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010220
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2017:6217010220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. decembra 2017 takto

rozhodol:

Obžalovaná C. E. X. N. Á. Č. X. N. Á., rod. D., nar. XX. XX. XXXX
v F., trvale bytom N. F. č. XX, občianka SR,

je vinná, že

v presne nezistený deň v decembri roku 2013 asi o 17.00 h pod vplyvom alkoholu bez súhlasu majiteľa domu vbehla na dvor čiastočne oploteného rodinného domu S. R., nar. XX. XX. XXXX, vo Veľkom Lome č. XX, potom vošla do tohto rodinného domu, v kuchyni zobrala zo stojana kuchynský nôž, s ktorým naháňala syna S. R., maloletého U. R., nar. XX. XX. XXXX, maloletý S. R., nar. XX. XX. XXXX sa v čase skutku ukryl pred obžalovanou v záhrade domu, obžalovaná obom maloletým deťom vulgárne nadávala, keď maloletý U. R. vybehol z domu do záhrady, obžalovaná z domu odišla,

t e d a

neoprávnene vnikla do obydľia iného, čin spáchala závažnejším spôsobom konania voči chránenej osobe,

č í m s p á c h a l a

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 127 ods. 1 Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1 Tr. zák. sa jej výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá a zároveň sa u k l a d á probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa jej u s t a n o v u j e skúšobná doba na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. sa obžalovanej u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3T/69/2016-76 z 11. 10. 2016, právoplatný dňa 26. 10. 2016, ktorým bola obžalovaná uznaná

vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a za to odsúdená na trest povinnej práce vo výmere 100 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Veľkom Krtíši podala dňa 12. 10. 2017 na obvinenú (obžalovanú) obžalobu, ktorou ju viní, že skutkom vymedzeným v nej sa dopustila zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 127 ods. 1 Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní navrhla podľa § 258 ods. 1 Tr. por. vypočuť obžalovanú, svedka - poškodeného S. R., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán čítať výsluch maloletých S.. R. a U.. R. a podľa § 269 ods. 1 Tr. por. čítať listinné správy odôvodňujúce protiprávne konanie obžalovanej a hodnotiace jej osobu.

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 04. 12. 2017 uviedla, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa obžalovaná dopustila protiprávneho konania, pre ktoré bola podaná na ňu obžaloba. Obžalovaná učinila vyhlásenie o vine, avšak bolo s výhradou, preto súd rozhodol, že dokazovanie vykoná. Pri ukladaní druhu a výmery trestu navrhla postupovať tak, že pri uznaní viny bude obžalovanej uložený trest podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. podmienený s probačným dohľadom, a to za aplikácie jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a žiadnej priťažujúcej okolnosti a tak postupom podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. jej navrhla uložiť trest na spodnej hranici trestného rozpätia. V rámci probačného dohľadu navrhla obžalovanej uložiť obmedzenie v podobe zákazu požívania alkoholických nápojov a iných omamných látok počas skúšobnej doby.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 04. 12. 2017 učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. d) Tr. por. t. j., že sa cíti vinná zo skutku uvedeného v obžalobe v tej časti, že vyšla na dvor, avšak žiadny nôž do rúk nevzala, ktorým by sa poškodenému mala vyhrážať. Prokurátorka pre túto výhradu navrhla vyhlásenie obžalovanej neprijíť. Súd rozhodol uznesením o tom, že sa dokazovanie vykoná. Obžalovaná pri výsluchu uviedla, že sa pridrižiava svojich výpovedí, ktoré podala do zápisníc na polícii (č. I. 9-14). Ďalej uviedla, že si dobre pamätá na deň, keď na ňu synovia S. R. K.. vykrikovali spoza zástavky, že je kurva čierna, štetka a podobne. Práve vtedy kráčala s dcérou, ktorú bola prevziať od svokry. Dcéra mala v tom čase asi 5 rokov. Nahnevalo ju to, že vykrikovali na ňu. Dcéra sa jej sťažovala, že to nebolo prvýkrát, čo ju takto títo synovia S. R. atakovali. Zvykli ju atakovať aj v autobuse, keď chodila do škôlky do Obce Pôtor. Je pravdou, že v tom čase mala trochu vypité, keď ju ponúkla alkoholom svokra D. O.. Rozhodla sa toto konanie maloletých oznámiť ich rodičom, preto vstúpila na pozemok k ich rodinnému domu a kričala na ich matku P., avšak chlapci jej povedali, že ani jeden z rodičov nie je doma, preto zbytočne vykrikuje a začali jej nadávať. Rozbehla sa za nimi, avšak nemala v ruke nôž, ako sa uvádza v obžalobe. Nie je pravdou ani to, že by bola vstúpila do vnútorných priestorov ich domu. Chlapcov naháňala len na dvore. Chlapci zrejme kontaktovali svojho otca, ktorý podal na ňu trestné oznámenie. S týmito susedmi vychádza dobre, pozdravia sa, nikdy nemali problémy susedského charakteru.

Podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátorky bola vyzvaná na odstránenie rozporu vo svojich výpovediach. Obžalovaná uviedla, že na polícii do zápisnice vypovedala presnejšie, keďže si na vec lepšie pamätala. Tak ako v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní poprela, že by držala v ruke nôž, ktorým by atakovala maloletých.

V záverečnej reči sa obžalovaná pripojila k prednesu prokurátorky. Právo posledného slova nechcela využiť.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 04. 12. 2017 vypočul svedka - poškodeného S. R.. Svedok uviedol, že sa pridrižiava svojich výpovedí, ktoré podal do zápisníc o výsluchu na polícii (č. I. 15-21). K veci ďalej uviedol, že si spomína na okolnosti, ktoré predchádzali incidentu medzi jeho synmi na strane jednej a obžalovanou na strane druhej. V tom čase bol na poľovačke. Jeho manželka P. bola v práci na miestnom družstve. Dospelá dcéra Z. H. pracovala v krčme. Doma boli len synovia U. a S.. Obidvaja mu podrobne opísali dej, ktorý sa stal. Obžalovaná ich naháňala, a to spôsobom, že vnikla na ich pozemok

a dokonca do rodinného domu. Synovia museli pred ňou utekať. V dome chytila do rúk nôž, ktorým im hrozila. Synovia jej ušli, ona to nakoniec vzdala a odišla preč. Správanie obžalovanej bolo zvláštne. Toto nebol jediný incident z posledného obdobia. Obžalovaná v poslednom čase vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje a po ich požití sa správa vulgárne. Okolnosti oznamoval na polícii preto, lebo takéto správanie obžalovanej sa voči nim stupňovalo. V žiadnom prípade nemal podaním trestného oznámenia úmysel nepravdivo obžalovanej uškodiť. Obžalovaná bola na neho nahnevaná aj preto, že v období tesne pred týmto incidentom nahlásil krádež v krčme orgánom činným v trestnom konaní a z tejto krádeže bol usvedčený priateľ obžalovanej, ktorý bol dokonca aj za tento skutok odsúdený. Ukradnuté veci boli nájdené práve u obžalovanej, čo bol zrejme dôvod jej správania ako odplaty za tento skutok. V prejednávanej trestnej veci si náhradu škody neuplatnil.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

V prejednávanej trestnej veci obžalovaná na začiatku hlavného pojednávania dňa 04. 12. 2017 učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., avšak s výhradou. Súd toto vyhlásenie neprijal. V rámci obhajoby obžalovaná produkovala rovnako ako v prípravnom konaní dôkazy, ktorými priznala vinu na spáchaní skutku okrem toho, že skutok nespáchala so zbraňou (nožom). Poprela aj to, že by bola maloletého U. naháňala vo vnútorných priestoroch domu, teda, že by bola neoprávnene vnikla do jeho obydla.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. kto neoprávnene vnikne do obydla iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 194 ods. 3 písm. a) Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 voči chránenej osobe.

Obžalovaná sa konaním dopustila naplnenia znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody uvedenej v ustanovení § 194 ods. 3 písm. a) Tr. zák. Závažnosť spôsobu konania spočíva v tom, že trestný čin spáchala so zbraňou, za ktorú je nutné považovať aj nôž. Tento protiprávneho konania sa dopustila voči chránenej osobe, ktorou bolo dieťa, a to maloletý U. R., ktorý v čase spáchania skutku nemal dovŕšených 18 rokov svojho veku.

Trestný čin porušovania domovej slobody v intenciách jeho ustanovenia odseku 3 je charakterom zločinom. Objektom tohto zločinu je ochrana slobody človeka v zmysle domovej slobody. Objektívnu stránkou je neoprávnené vniknutie alebo neoprávnené zotrvanie v obydli iného človeka. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje vždy úmyselné zavinenie. Pod pojmom obydlie sú zahrnuté všetky priestory, ktoré osoba o práva ktorej ide oprávnene užíva. Vniknutím sa rozumie nežiaduce vojdienie do obydla bez oprávnenia.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaná svojím konaním naplnila znaky zločinu porušovania domovej slobody. Usvedčujú ju z toho výpovede svedka - poškodeného S. R. a výsluchy maloletých S. a U. R. v prípravnom konaní. Ako jediný oslobodzujúci dôkaz vyznela len výpoveď obžalovanej, ktorá sa obhajovala tým, že ona neoprávnene nevnikla do obydla a že sa skutku nedopustila so zbraňou (nožom). Vyhodnotením dôkazov jednotlivo a v ich

vzájomnej súvislosti súd dospel k tomu záveru, že skutok sa stal tak, ako uvádza obžaloba. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi svedka - poškodeného. Výpoveď obžalovanej vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za protiprávne konanie. Nemožno opomenúť ani ten fakt, že obžalovaná sa priznala k spáchaniu skutku mimo popierajúcej jeho časti, teda konaním naplnila znaky trestného činu porušovania domovej slobody. Pokiaľ obžalovaná sa svoje protiprávne konanie snažila zmierniť tým, že neútočila na maloletého s nožom, nebolo by logickým konanie maloletých, ktorí pred ňou utekali hoci boli dvaja a už vo veku 12 a 13 rokov, čo zodpovedalo obrane v rozsahu intenzity útočiacej osoby, ktorá je ženou.

Súd na základe uvedeného uznal obžalovanú vinnou zo zločinu porušovania domovej slobody v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate.

Za aplikácie ustanovenia § 34 Tr. zák. pri ukladaní trestu súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ako poľahčujúcu okolnosť súd priznal obžalovanej to, že sa z odsúdenia Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 9T/66/2011 osvedčila, čím sa na ňu hľadí ako keby nebola odsúdená. Ako priťažujúcu okolnosť jej nepriznal žiadnu okolnosť. Keďže sa obžalovaná dopustila trestnej činnosti v prejednávanej veci skôr než bol v inej trestnej veci vedenej Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 3T/69/2016 vyhlásený odsudzujúci rozsudok, vznikol zákonný dôvod pre uloženie jej súhrnného trestu. U obžalovanej prichádzalo do úvahy uloženie len trestu odňatia slobody. Za zločin porušovania domovej slobody podľa odseku 3 činí spodná hranica trestnej sadzby 3 roky a vrchná 8 rokov. Keďže u obžalovanej nedošlo k modifikácii trestného rozpätia pri ukladaní trestu a prevažuje u nej pomer poľahčujúcich nad priťažujúcimi okolnosťami a zároveň jej prevýchovu možno dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody podmieneného, bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky a uložením probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Súd podľa § 51 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. obžalovanej uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe, keďže spáchala trestný čin pod vplyvom alkoholických nápojov a stala sa v poslednom čase závislou na nich. V rámci výkonu probačného dohľadu bude povinná podrobiť sa tomuto zákazu.

Keďže súd obžalovanej uložil súhrnný trest podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., zároveň zrušil z výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3T/69/2016-76 z 11. 10. 2016, právoplatného dňa 26. 10. 2016, ktorým bola uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a za to odsúdená na trest povinnej práce vo výmere 100 hodín.

Takýto uložený trest zodpovedá aj hodnoteniu osoby obžalovanej. Z miesta bydliska Obce N. F. je hodnotená ako osoba, ktorá vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje, po požití ktorých je agresívna, vyvoláva hádky a bitky. Súd dospel presvedčivo k tomu záveru, že účel ukladaného trestu u nej, ktorý má zabezpečiť tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu, bude dosiahnuteľný vykonaním tohto trestu, ktorý jej uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2);

odvolanie proti výroku o vine § 257 ods. 5 nie je prípustné,

- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne

úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),

- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), resp. § 45 ods. 1).